

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio Practica ...

De Conversatione Apostolica A Curatoribus Animarum piè & fructosè
instituenda - Complectens vatios & solidos modos juvandi & consolandi
diversorum Statuum Personas afflictas, præcipuè ægras & captivas

Lohner, Tobias

Dilingae, 1677

§. 8. Quid circa Viduarum instructionem observandum sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48248](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48248)

ut qui corpus & animam dederit; si ergo ipsæ tantopere sollicitæ sunt pro Liberis, neque illos unquam fame perire sine-
rent, quantò major de talibus Liberis cura ab ipso DEO ex-
spectanda erit? 4. Ostendat illis, quantum periculum &
damnum Liberis & sibiipsis creent, si amplam nimis hæredi-
tatem parent; sibi quidem, dum interea salutem suam negli-
gunt, & cælestes divitias comparare omittunt, pro quo ta-
men ipso labore exiguas à Liberis gratias referent, sed potiùs
efficient, ut & in vita mortem ipsarum illi assiduò desiderent,
quò citiùs parata hæreditate fruantur; post mortem verò con-
vivia instituant, & turpem per concoctionem hæreditatis no-
tam parentibus mortuis inurant. Unde patet, quantum in
periculum ipsi etiam Liberi per tales hæreditates conijcian-
tur, dum scilicet laqueus illis, quo animam suam æternùm
perituram suffocent, offertur, atque materia ad ignem vitio-
rum, & qui ex hoc oritur, etiam infernalem accendendum
subministratur.

§. VIII.

Quid circa Viduarum Instructionem
observandum sit.

I. Viduas ipse DEUS honorat, atque ut honorentur per S.
Paulum præcepit dicentem 1. Tim. 5. Viduas honora,
quæ verè Viduæ sunt; sed & alibi se iisdem benedicturum,
defensurum; ac Judicem futurum promisit. Quare omnem
operam dare debent, ut ita comparatæ sint, ut pro verè Vi-
duis haberi, commemoratisque DEI promissionibus dignæ
videri queant. Quem in finem quatuor præcipuè virtutes
iisdem commendat Operarius, scilicet 1. Insignem vitæ ho-
nestatem & integritatem; cum enim jam Christum pro Spon-
so habeant, meritò quærere debent illa ornamenta, per quæ
ipsi magis placeant, ejusque amorem faciliùs sibi concilient.
2. Insigne studium orationis; decet enim, ut Sponso suo fa-
miliares sint, & ab eo frequenter necessaria petant. 3. Pa-
tientiam, quâ miseras, quibus Viduarum status refertus est,
æquo animo ferant; & hoc velut aptissimo medio miseras
suas leviores sibi faciant. 4. Prudentem charitatem erga Li-
beros & Domesticos, quâ tum necessaria illis provideant; tum
in pietate ac timore Domini educare studeant.

II. Cæterùm etiam hæc suis tentationibus non caret contra quas proinde armari eas oportet. Prima tentatio oritur ex Mariti morte, contra quam sic eas munit Opus. 1. Ostendat, meritò sperari posse, Maritum in Electos annumeratum esse; proinde si verè illum dilexerit gaudere magis ipsas debere, quod ille ex carcere corporis liberatus, & ab exilio revocatus in patriam omni deliciarum genere affluentem fuerit. 2. Declaret etiam illis, melius sic provisum iri à Marito; si enir, cum in terris viveret, tantam curâ Uxori & Liberis necessaria providebat, quantum magis in cælis hoc facturum, ubi & charitas innumeris partibus aucta est, & major ad quævis impetranda facultas adest? 3. Revocet in memoriam, quoties viventem adhuc Maritum in longinquas regiones negotiorum causâ abeuntem sine dolore dimiserint; quidni ergo etiam jam ipsius absentiam per diem unicum (nam mille anni coram DEO & cum æternitate comparati sunt sicut dies hesternæ, quæ præterijt) æquo animo ferant, ut suo tempore tanto cum majore gaudio in cælis iterum videant; maximè cum sperare possint, in eum locum abijisse Maritum, in quo negotia sua & Liberorum comoda optimè procuraturus credatur? 4. Ostendat illis, quòd loco Mariti defuncti infinites ditiorem, pulchriorem, nobiliorem, sanctiorem, & præterea etiam Immortalem, summèque Sponsæ suæ amantem Sponsum, ipsum videlicet Christum habere possint; ei proinde se despondeant, sicut tum audacter cum S. Davide Ps. 22. dicturas. *Dominus regem me, & nihil mihi deerit.*

III. Altera tentatio ex ipso viduitatis statu & solitudine ne plerisque Viduis perquam sanè molesta oritur, contra quam sic illas munit. 1. Declaret, quantam curam se de Viduis habiturum promiserit DEVS, nam Exodi 22. c. dicit: *Vidua & pupilla non nocebitis; si laeseritis eas, vociferabuntur ad me, & ego audiam clamorem earum, & indignabitur furor meus, percutiamque vos gladio.* Jerem. 22. præcipit: *Viduam nolite contristare.* Matth. 23. c. *Vae vobis Scribæ & Pharisei, qui domos Viduarum comeditis.* Psalmista Ps. 145. de eo dicit: *Pupillum & Viduam suscipiet.* Ps. 67. *Pater Orphanorum, & Iudex Viduarum* vocatur, ut innuat, se speciali ratione Viduas defensurum. 2. Illis ostendat, quàm fideliter DEVS

DEVS promissis steterit, & quantam jam olim curam de illis habuerit; in eumque finem ob oculos illis ponat Viduam Sa-reptanam 3. Reg. 17. ab Elia adjutam. Alteram item, cui Elisæus 4. Reg. 4. per olei multiplicationem subvenit. No-hemi Viduam singulari benedictione impertitam. Ruth. c. 1. Viduam, cujus filium Dominus à morte suscitavit Luc. 7. An-nam filiam Phanuelis, quam prophetico Spiritu donavit, & quam tantopere à S. Luca c. 2. laudari voluit. Viduam, quæ duos obolos in Gazophylacium misit, præ aliis omnibus lau-datam. Marc. 22. c. 3. Proponat in exemplum Viduas illas, quæ, cum possent, nubere noluerunt; quales sunt Paula Roma-na, Blesilla ejus filia; Melania, quæ Marito nondum sepulto viduitatem suam Domino consecravit; Euphrasia, quæ licet ætate florida, & divitijs affluens, & ab ipso etiam Imperatore rogata, ut secundas iniret nuptias, constanter abnuit, & in Thebaidem se contulit; Elisabetha Regis Ungariæ filia, quæ totam se post Mariti mortem pauperibus infirmis curandis impendit; Olympia Constantinopolitana Vidua, quæ, cum per annum & dimidium duntaxat virum habuisset, & ab Im-peratore Theodosio moneretur, alium accipere, respondit: si Dominus voluisset, me viro nuptam esse, non tam citò me illo orbâisset; quia ergo agnovit, non amplius expedire mihi con-jugium, conjugem abstulit. 4. Revocet in memoriam illis incommoda matrimonij, & durum vinculum, ob quod abla-tum gaudere debent potiùs, quàm tritari; meminisse quoque jubeat illius dilemmatis, quo Vidua quædam Romana usa est, dum dixit: Aut futurus mihi Maritus bonus, vel malus est; si bonus, vexabit me semper timor mortis illius; si verò ma-lus, expedit mihi magis, malum hoc non experiri.

IV. Tertia tentatio provenit ex sollicitudine de victu sibi & filijs procurando; contra hanc, muniat eas, partim ijs medijs, quæ supra pro simili tentatione conjugatarum attuli; partim verò etiam ijs, quæ infra contra pauperum tentatio-nes afferentur; specialiter verò hîc proderit in memoriam revocasse illam historiam de Vidua, quæ duas filias, quas ale-re jam non poterat, ad aram B. V. duxit, eique omne in illas jus maternum transcripsit. Quo facto vix egressæ templo sunt, cum obvius illis juvenis factus plenum pecuniâ marsu-pium offert, séque patri eorum mortuo has pecunias debere asserit.

asserit. Accipit pecuniam læta mater, & ex ea vestem filiarum honestam confici curat; cum autem vicini ita vestitas viderent, & talem pecuniam ex questu impudico comparatam suspicarentur, mater de infamia filiarum sollicita ad templum properat, & B. V. hanc necessitatem commendat, & sanè earum auditæ sunt preces. Nam die quodam festo, dum filie ante domum sedent, adest de cælo Angelus, & in conspectu multorum rosas virginibus tradit, dicens, eas ab ipsarum celesti matre in testimonium illarum virginitatis missas fuisse. Id ubi Princeps illius terræ intellexit, geminum monasterium ædificavit, & utrique has virgines præesse voluit. V. Special. Exem. d. 9. ex 117. fol. 638.

§. IX.

Quid circa Instructionem Monialium sit observandum.

I. **H**is ante omnia conetur persuadere Operarius, ut illarum S. Bernardi sententiam: *Ad quid venisti; ob oculos semper habeant; ideoque generosè mundo valedicentes, solum Christum pro sponso eligant, certoque sibi persuadeant, quidquid sponsa in sponso suo vel exoptare posset, id omnino illas in Christo infinities perfectius reperire; ideoque monuisse eas jubeat sententiæ illius à S. Paulo 1. ad Corinth. c. 7. prolata: *Quæ nupta est, cogitat, quæ mundi sunt, quomodo placeat viro, & mulier innupta, & virgo cogitat, quæ Dominum sunt, ut sit sancta corpore & spiritu.* Audiant ergo & impleant studeant consilium in simili negotio Viduis à S. Augustino de bono viduitatis datum, dum ait: *Currite ad illum, placeat illi ex illo, vivite cum illo, in illo, de illo.* Præcipue verò illæ hortetur ad magnam corporis, animique integritatem, & Orationis studium, ad obedientiam, modestiam & patientiam; hæ enim virtutes maximè sponsam Christi decent.*

II. Porro tentationes ipsarum ad quatuor ferè species revocari possunt. Prima oritur ex solitudinis religiosæ studio; contra hanc sic illas munit. 1. Proponat illis exemplum avicularum inclusarum, quæ ab initio quidem solitudinis impatientes exitum ubique sollicitè quærunt, sed post solitudini assuetæ, adeò delectantur illâ, ut neque aper-